

ايا افغانستان د اوباما ویتنام دی؟

د نیوز ویک مجلې ویب پانې د افغانستان د وضعې په اړه د جان بېري او ایوان تامس په قلم مقاله خپره کړې ده چې د فبروري پر نهمه به چاپ او خپره سي. مقاله ډېره اوږده ده، خو هڅه سوي ده چې د امکان تر حده پوري را لنډه سي. ترجمه د کلماتو او عباراتو له پلوه ازاده خو مطالب او مفکورې ساتل سوي دي. د مقالې اساسي ټکي د افغانستان او ویتنام د جنگ پر تله ده.

قريب يوکال پخوا، يوه امريکايي پوځي مشر چې د افغانستان او عراق په اړه يې سپيني ماني ته مشوري ورکولې وويل: "مور په افغانستان کې جنگ بايللی ندي خو کټلی مو هم ندي. د هغه داڅرگندونه د ویتنام د جنگ خاطرې را ژوندی کوي. د ویتنام له جگړې څخه څو کاله را وروسته د يوه امريکايي او يوه ویتنامي افسر تر مينځ هغه مناظره را په يادوی چې امريکايي افسر ورته وويل: تاسو هيڅکله مور د جنگ په ډگر کې مات نه کړو. ویتنامي افسر په جواب کې وويل: ستا خبره به ښايی رشتيا وي، خو د نهايي بری سره هيڅ تر او نلري.

که څه هم د ویتنام يادول به زړه خبره وي، خو وخت نا وخت زړې تجربې بيا تکرارېږي. امريکايي مترقي او چپي ډلي د امريکا هر مداخله د ویتنام د باتلاق سره مقايسه کوي. دم گړی داسې برېښي چې په افغانستان کې يو ځل بيا په امريکا باندې د ویتنام کانه کېږي. ځکه همدا اوس ځيني پېښې موازی حرکت سره کوي او سړی انډېنموي. جمهوررييس اوباما کلکه ژمنه کوي چې حتما به دا جنگ گټي. مگر د افغان ولس لپاره چې مور جنگيږو، واقعا يو ملت ندي، بلکې د څو مختلفو او متخاصمو قومونو مجموعه ده. بده لا دا چې يو داسې ناکامه، بې کفايته، او شېله ډله حکومت باندې کوي چې د افغان ولس مطلق اکثریت يې نامشروع گڼي. بلخوا، زمور د غرونو، راغونو، او سوځنده بيدياوو سره پوره اشنایي لري. د مختلفو اشغالگرو قواوو سره د مقاومت پخوانی تجربې او کارنامې لري، او چې زور ور باندې راسی، سمدستی پاکستان ته اوږی او هلته کرار ټنډه خوبونه کوي. بل پلو، گاونډی ملکونه په يوگران او نه ختمېدونکي جنگ کې د متحده ايالاتو د راکېږېدو چانس ويني. لنډه داچې لدې جنگه په اسانه خلاصېدل نلرو.

واقعيت دا دی چې افغانستان او ویتنام ډېر توپيرونه سره لري. طالبان د ویت کانگ په شانې غښتلې او يو موټی ندي. ویتناميانو د متحده ايالاتو ملی امنيت ته نېغ په نېغه تهديد نه وو مخامخ کړی. که څه هم د سپټمبر حملې طالبانو و نه کړي، خو تروريستان هم هلته ورزل کېدل. په امريکا او غرب کې، افغانستان تل د ښه جنگ په نامه يادېږي.

که څه هم جنرال پيټرييس د ویتنام او افغانستان تر مېنځ مقايسه ردوي، خو د دواړو ملکونو تر مېنځ ډېر زيات ورته والی هم سته. لکه ویتنام، په افغانستان کې مور د طالبانو پر خلاف هره نېښته جلا جلا گټو، خو ښايی جنگ په دونه کم وخت کې ونه گټو لکه څنگه چې امريکايان يې غواړی. لکه ویتنام، افغانستان ته هم په زياتېدونکي توگه نوي او اضافه عسکر ور استوو. ویتنام قريب نېمه کره ها خوا پروت وو، او زياترو امريکايانو او غربيانو ته يو ليري او نا اشنا ځای وو. عامه امريکايانو افغانستان هم د مريخ غونډې ښکاري. حد اقل، ویتنام د فرانسويانو يوه نا کراره مستعمره وه، مگر افغانانو تل د استعمارگرو سره ډغري وهلي دي، او په ۱۹ پيړۍ کې يې انگرېزيانو ته او په شمله پيړۍ کې يې روسانو ته د سر په کاسه کې اوبه ورکړې. په ویتنام کې، د ښاغلي ډيم حکومت ځکه نامشروع گڼل کېده چې د يوې خوا خپله دی کاتولیک وو، او بلخوا، خلک اکثریت بوديسټ وه. بل دليل يې دا وو چې متحده ايالاتو نصب او ساتلی وو. په افغانستان کې، د ښاغلي کرزي حکومت هم امريکا خلق او ساتلی دی.

د ویتنام د مشر ښاغلي ډيم په شان، د کرزي په حکومت کې هم اداري فساد او بډي پرېمانه دي. حتی خپله کزری هم اعتراف کوي. د ماليې پخوانی وزير، ښاغلی اشرف غني، د افغانستان حکومت د نړۍ تر ټولو فاسدو حکومتونو په جمله کې حسابوي، او خبرداری ورکوي چې افغانستان يوځل بيا د ناکامو او نارکو مافيا د دولتونو په شان کېږي. د افغانانو له هرو لسو کسانو څخه اوه تنه د ورځې په يوه ډالر ژوند کوي. هره افغانه کورنۍ د کاله ۱۰۰ ډالره رشوت ورکوي. په ویتنام کې يې رشوت او بډي د "کافي او چايو د ډيبسو" په نامه يادول. افغانستان په خارجي مرستو او

د مخدره موادو په عايدو چلېږي. د بهرنيو مرستو په رسولو کې زيات رشوت او غلا موجوده ده. کليوالي سيمو ته هيڅ نه رسېږي، حال دا چې ۷۰ فيصده افغانان په کليو کې اوسېږي.

ننني افغانانو او پروني ويتناميانو ته حکومت يوه ظالمه قوه ده چې يوازي بېره ايجادوي. عادي ويتناميان عموماً پدې ډاره کې ژوند کاوه چې د يوې شخصي بدې له کبله امريکايانو ته د دښمن جنگيالي او يا د هغوی د سمپټاېزر په نامه په لاس ورته کړه سي. ننني افغانان همدا ډار لري. کله چې د متحده ايالاتو قواوو د طالبانو رژيم فقط په څو ورځو کې ختم کړ، افغانان هيلمن وه چې شتمن امريکايان به يې سرکان، کوڅې، بناړونه، مکتوبه او اقتصاد ور جوړ کړي. مگر اوس په افغانانو کې قهر او غوسه پيدا سوېده. په کابل کې د روسيې سيفر، بناغلي کابلوف، پوښته مطرح کوي او وايي: "افغانانو ته ايتلافي قواووڅه ورکړه؟ هغوی پخوا هم ډېر نېستمن وه، او اوس هم ډېر فقير او غريب دي. مگر اوس وخت نا وخت_ البته په خطا کې_ بمونه هم باندي اوري."

په افغانستان کې د ملت او دولت جوړول يو گران او جنجالي کار دی. د افغانستان په تاريخ کې د سولې او ثبات وختونه او پېرونه ډېر کم دي.

خو اکثره ډپلوماتان، ژورناليستان، او مصيرين باور لري چې وضع ورځ په ورځ خرابېږي. د متحده ايالاتو د دفاع وزير رابرت گېټس عقیده لري چې په افغانستان کې د امريکايي عسکرو زياتېدل به ضرور ځيني افغانان لا په غوسه کړي. هغه د کانگرس يوې غونډې ته وويل: "زما اندېښنه دا ده چې افغانان په زياتېدونکې توگه مور ددغه روان مشکل يو جز گڼي، نه حل."

د بنورين او بغاوت د ضد تيوري يو اساسی اصل د يوې سيمي د پاکولو، ساتلو، او ابادولو امر کوي. مانا دا چې لمړی بايد يوه سيمه ونيول سي؛ بيا وسائل سي او پرې نه شول سي چې ياغيان هلته د ټپک ځای پيدا کي؛ او وروسته د حکومت او اقتصاد بياودانول پيل سي. په افغانستان کې، بهرني عسکر هر سيمه نيولای سي، خو دايمي يې ساتلای نه سي. بده دا چې طالبان د پاکولو، ساتلو، او ابادولو په کارونو کې ډېر ماهره سوي دي. د طالبانو سخت عدالت د زياترو افغانانو خوښېږي، ځکه افغانان د امنيت ترې دي. په ځينو ځايونو کې طالبانو خپل پخوانی سخت درېځ څه نرم کړی دی، او نجونی مکتب ته پرېږدي. هغوی د افغانستان ۷۲ فيصده خاوره کنټرولوي. کابل ته له څلور و لويو لارو څخه درې لاري د طالبانو تر څارنې لاندې دي.

بلخوا، طالبان داسې اقتصادي زيرمی لري چې وټيکانگ هيڅکله هم نه درلودي. طالبان د مخدره موادو په ناروا تجارت گوزاره کوي. افغانستان د نړۍ ۹۳ فيصده تریاک توليدوي. بزگران مجبوره دي چې کوکنار وکړي. د افغانستان لاری او سرکان خراب او ويجاړ پراته دي. بزگران خپل توليدات پر وخت مارکېټ نه سي رسولای.

دغه راز، په افغانستان کې د امريکايي خاصو قواوو څخه هم بڼه استفاده نه کېږي. هغوی يا په القاعده پسي گرځي او يا د افغانستان او پاکستان بي سر و پايه پولې څاري. بلخوا، د افغانستان د امنيتي قواوو روزنه او انکشاف نهايت بي نظمه دي. متحده ايالات او ناتو دواړه د افغانستان د پوځ په روزنه کې تر شا راغلي دي. همدا وجه ده چې اردو او پوليس سخت کمزوری دي، او د طالبانو او القاعدې سره د مقابلي توان او زړه نلري.

په ويتنام کې د سرحدونو د ساتلو او څارلو چاری ناکامی وې. طالبان هم د وټيکانگ غونډی د پولو پر ها غاړه د سبب او ارام ځايونه لري. طالبان د پاکستان په قبایلي سيمو کې تمويل او روزل کېږي. طالبان پوهېږي چې د ټپي کېدو وروسته به سمدستی پاکستان ته و رسول سي. ځينو طالبانو ته د تېلفون نمري ور کړه سوي دي چې د ټپي کېدو وروسته زنگ ور ووهی او د درملنی لپاره پاکستان ور رسول سي.

امريکايان بايد طالبانو د تعقيب په ارتباط ډېر احتياط وکي. په ويتنام کې امريکايي ستراتيژيستان د روسانو او چينايانو له بابتې اندېښمن وه. هغوی نه غوښتل چې روس او چين په جنگ کې رابنکېل سي. د پاکستان په اړه د امريکايانو اندېښنه دا ده چې يو ملگري هېواد نور پسي بي ثبات نه کړي. که څه هم پاکستان د القاعدې ځيني غړي امريکايانو ته په لاس ورکړي دي او هم يې د ځايي طالبانو پر خلاف وخت نا وخت عمليات کړي دي، خو اي ايس اي له طالبانو سره

پټي مرستی کوي. پاکستان غواړي چې افغانستان کمزوري او تر لاس لاندې وساتي. پاکستان پوهېږي چې نن يا سبا به امریکايان لدې سيمې څخه وځي، نو بنا پاکستانیان غواړي په راتلونکي کې يو ځل بيا خپل تور او لغورن طالب گوداگان په افغانستان کې د قدرت پر گدې ناست وويني.

په ويتنام کې، امریکا د روسانو او چينايانو د دوه مخي پالیسي په ارتباط ډېره اندېښنه درلوده. اوس، يوازي پاکستان دوه مخي پالیسي نلري، بلکې ايران هم منافقت کوي. ايران د شمال له ايتلاف سره نژدې او پخواني اړيکي لري. ايران د امریکا پزه په افغانستان کې په وينو لړلي غواړي. داسې ښکاري چې په افغانستان کې امریکا خپلې پلې پخپله پرې کوي. په افغانستان کې د امریکايي عسکرو شمېر ډېر کم دی، نو بنا امریکا همدا کمزوري په بمباريو جبرانوي. په کال ۲۰۰۴ کې، د امریکا هوايي قوې ۸۷ بمباري کړي وې، خو ۲۰۰۷ کې د بمباريو شمېر ۲۹۲۶ ته ورسېد. همدې انکشاف د ملکی خلکو مرگ ژوبله ډېره کړې ده. طالبان د ويتکانگ غونډې ملکی خلک د ډال غونډې کاروي. د ملگرو ملتونو احصاييه وايي چې په کال ۲۰۰۶ کې ۹۲۹ ملکی کسان وژل سوي وه، خو ۲۰۰۸ کې څه د پاسه ۲۰۰۰ وژل سوي دي. امریکايي نظامي مبصر، تامس جانسن، وايي: "کله چې مور بې گناه خلک ووژنو، په تېره بيا ماشومان او ښځې، هغه کلي د ابد لپاره زموږ دښمن سي. په پښتني سيمو کې، غچ يو پور او وظيفه گڼل کېږي. يو امریکايي عسکر وايي: د يوه پښتون وژل درې نور دايمي دښمنان زېږوي."

جنرال پيټرييس له همدې بدو شرايطو سره لاس او گريوان دی. هغه غواړي چې د افغانستان د ستونزو په اړه جمهوررييس ته ورو ورو معلومات ورکي. جنرال پيټرييس غواړي چې په افغانستان کې د قومندي واحد مرکز تشکيل کړي، ځکه په ويتنام کې هم د قومندي تشنت او بي نظمي تباهي پېښه کړه. په افغانستان کې ځيني عسکر د ناټو تر قومندي لاندې دی او ځيني د امریکا. جنرال پيټرييس به د ښاغلي رېچارد هولبروک سره په گډه کار کوي. د ښاغلي هولبروک مسوليت د بهرنيو مرستو منظمول، د سياستوالو او جنرالانو تر مينځ توافق او همبرغي ايجاول، او د عمومي همکاري لپاره فشار اچول دي. که څه هم ښاغلي هولبروک يو غښتلی او عالی شخصيت لري، خو ښايي د ويتنام په جنگ کې د خپل سيال غونډی هونبیار او لایق خو څه ناوخته وي.

جنرال پيټرييس ويلی دی چې متحده ايالات نسی کولای چې د وژلو په زور کاميابی تر لاسه کړي. بهرنی عسکر يو بومي بغاوت او ښورښ نسی ماتولای، يوازي ځايی عسکر چې د خلکو ملاتړ وړ سره وي دا کار کولای سي. جنرال پيټرييس غواړي چې د محلي خلکو په مرسته طالبان ست کړي. همدا پالیسي په افغانستان کې شورويانو هم عملی کړه، خو مختوری او ناکامه سول. په افغانستان کې، محلي جنگسالاران سمدستی د يو بل پر خلاف ډزی پيلوي. افغانان وايي: جنگسالاران کرايه کېدای سي، خو بلکل رانيول کېدای نه سي. بلخوا، څوک غواړي چې يو طالب ووژني، او بيا په نتيجه کې بدی ورته پاتی سي؟

عامه امریکايان هم په افغانستان کې د بري په اړه شکمن دي. د نيوز ويک د عامه افکارو يوه وروستی سروې ښيي چې ۷۱ فيصده امریکايان باور لري چې ښاغلي اوباما به اقتصاد بېرته پر پښو ودروي، خو ۴۸ فيصده فکر کوي چې په افغانستان کې په مثبت بدلون راولی. د ۶۰۰۰۰ عسکرو کلنی لگښت به ۷۰ بيلونه ډالر ه وي. د افغانستان د اردو ساتل او روزل به په يوه لسيزه کې ۲۰ بيلونه ډالر و غواړي. پيټرييس بيابيا ويلی دی چې په افغانستان کې د مذهبي افراطيانو پر خلاف جگړه به ډېره اوږده وي. مگر دا څرگنده نده چې امریکايان به دونه حوصله وکړي او کنه. يوازي ۱۰ فيصده امریکايان افغانستان مهم گڼي. که چيری په افغانستان کې پرمختگ ونه سي، د کال ۲۰۱۰ په انتخاباتو کې به کانديدان د اوباما د جنگ سره څرگند مخالفت اعلان کړي.

اوس پوښتنه دا ده چې ولی بايد له افغانستان څخه را و نه ځو؟ ددې خبری عملی کول ډېر گران دی. ځکه که چيری له افغانستان څخه امریکايي عسکر را ووځي، سمدستی د افغان پوځ ويلی کېږي. يو ځل بيا به کورنی جنگونو پيل سي. فعلا، پښتانه د حامد کرزي حکومت ته چې تاجیکان پکې څرگند حاکميت لري، د دښمن په سترگه وړ ته گوري. پدې ناروین کې به هغه ډله کاميابه سي چې د پاکستان ملاتړ ولري، او طالبان له پخوا څخه د پاکستاني جنرالانو پاخه گوداگان دی.

ځيني باور لري چې د طالبانو بيا راتگ دونه بده خبره نده. يوازي بايد طالبان دېته تشويق سي چې القاعدې ته د سبب ځای وړ نه کړي. يو پخوانی عالی رتبه طالب چارواکی چې نه غواړي نوم يې ذکر سي، وايي: پاکستاني جنرالان

طالبان د همدې کار کولو ته تشويقوي، خو د امريکايانو سره ژر تر ژره خبرې پيل سي. مگر بنايي اسلام اباد د اور سره لوبې کوي. ځکه د يو مذهبي دولت تقويه کول به د پاکستان لپاره هم خطرناکه وي.

ځيني ستونزې يا خو هډو هيڅ حل نلري، او يا بڼه او مناسب حل نلري. په امريکا کې د افغانستان په متعلق دوي وروستي څېړنې وايي: امريکا نسي کولای چې يو ځل بيا افغانستان له لاسه ورکړي. څوک غواړي چې د امريکا هغه جمهوررييس و اوسي چې افغانستان يې جهادپستانو ته پرې اېښي وي، او د مذهبي افراطيانو لپاره يې د لاپو شاپو بڼه فرصت برابر کړي وي؟ د ويتنام د جنگ په دوران کې ويل کېدل: د ويتنام څخه د راوتلو لپاره هر کال بد او نامناسب کال وو. همدا خبره په ننني افغانستان کې هم صدق کوي.